

terme d'Aulet (Alta Ribagorça) (XIX, 92.16).

Hostal del Vallong a Collsacabra, entre Rupit i el Santuari de La Salut, *al bəŋŋ*, 1925, 1960; de *vall llong* 'clos i tancat de forma allargassada'.

Sengles *Roca Llónga*, a la dreta de la Ribera de Noedes, (XXVI, 95. 13) i a Noves de Segre, (XXVII 196.7)

La Mollera Llónga, partida del terme de Noedes (Conflent XXVI,111.15).

Solana Llónga, partida del terme de Saldes (Berguedà) (XXXVIII, 67.23).

Sengles *Comallonga*, en el terme d'Oliola (Noguera), ja en un document de 1081 (Arxiu de Solsona, J.Cor.), i en el de Joncosa del Montmell (Baix Penedès) (XII, 9.21). *Port i Vènda de Cala Llonga*, en el terme de Santa Eulàlia (Eivissa).

Las Llonguetas, al llarg i al peu dels espadats del Turbó.

Mas i Serra de Llonganya, entre la Vall del Bac i la de Bolòs-Salarsa (Garrotxa). Documentada l'any 959: *Longania* (Monsalvatge xv, 185). Amb variant *Les Llongaines*, trajecte de platja a Llanereres (Maresme); *Llongana*, pda. de Manacor (Mallorca) i *Llonganes*, partideta del terme de Targasona (Alta Cerdanya). Derivat que devia tenir el sign. de faixa allargassada de terra conreable. D'aquí potser un dim. **llonganina* >*llangorina* amb dissimilació de la *n* i metàtesi de les vocals, en *Cal Llangorina*, masia de Nyer (Conflent) (XXIV, 166.10). Altre derivat: *La Llonganissa*, pda. d'Òpol, Ross. (XXV, 187.17).

De *Llongada* 'faixa de platja o de conreu' (usat per Víctor Català (*DECat*. v 249b2-16):

La Llongadera, sengles partides del terme del Tossal d'Organyà (ant. *Longadera* a. 1080, *BABL* VIII, 528) i de la Vansa (XXXVIII, 35.1) (Alt Urgell) (XXXVIII, 35.1).

Alterats per influència de llengua: *La Llenguadera*, 40 en el terme de Bellestar de la Tinença (XXXVII, 185.2); i *Ses Llenganeres*, NL de la costa del Port de la Selva (Alt Empordà) (XIV, 123).

Plana de la Llenguadoreta, partida del terme de Pontons (Alt Penedès).

En plural, *Les Llongaderes*, sengles partides de Talau (Conflent) XXIV, 11.17) i d'Osseja (Alta Cerdanya (XXIII, 29.11). J.F.C.

LLONGARRIU

Antic mas i santuari que havia estat parròquia, a la vall del Bac, del municipi de la Vall de Bianya (Garrotxa).

PRON.MOD. *ŋun̄gəñy*, oït per Casacuberta a

Bianya (c. 1920) i per Coromines a Oix (1984-8).

ETIM. De VILLA LANGURICI genitiu del NP. germànic *LANGURIC, amb metàtesi de vocals. NP que postulem amb seguretat vista la gran fecunditat dels components -RIK i LANG-: *Lang(u)bard*, *Lang(u)wich*, *Lancpert*, (Förstemann, 1012-13). E.T.C. I, 43-44. J.F.C.

10 LLOP, LLOBERA i altres derivats del ll. LUPUS

Pas del Llop, entre Merialles i el Collet de la Retera, partida del terme de Vernet (Conflent) (XXVI, 149.12).

Portell del Llop, en el Coll de l'Infern, partida del terme de Palanques (P. de Morella) (XXVII, 189.15).

Pic de Llop i *Coma de Llop*, a Andorra (Chevalier, gràfic 1 i 2).

Roca del Llop, a la partió entre Herbès i Herbeset (Ports de Morella) (XXVII, 155.25).

20 *Barranc del Llop*, te. Aiolo de Rugat (V.d'Albaida) (XXXVII, 53.15).

El Clot del Llop, partida del terme de Sant Martí de Sobremunt (Osona) (XLVI, 148.49).

Font del Llop, en el terme de Lladurs (Solsonès) (XXXVIII, 179.23).

Toll del Llop, en el terme de Pinell de Solsonès (XLVI, 155.25).

Mallà(da) (de)l Llop el cim més alt de Serrella, entre Fageca i Beniardà (XXXV, 62.17, 40.19).

Bassa dels Llops, en una collada del terme de Navès (Solsonès) (XXXVIII, 186.23).

Cova el Llop Mari i *Torre del Llop Mari*, en els termes del Campello (XXXVI, 108.6) i Sant Joan d'Alacant (Mateu i Ll., *País Valencià*, 55) (de *llop mari* 'foca').

35 *Llop-bi-caga: Pogium Lupicaga*, puig en el terme de Banyuls (Marenda) documentada l'any 981, traduït eufèmicament *Digestorium de Lupis* (a. 1123) (Guiter, *RLiR* XXVIII, 24) (cf., però, l'art. *Cantallops*).

NPP arcaics: *Llobet*, *Llobetó*. En docs. antics: «Guitiza q. vocant *Lobeto*» a. 996 (*BABL* VII, 394); «Viscalfredo q. al. nomine voc. *Lobatone*» a. 993 (Moreau xv, 56); *Llobito* (moss.?), NP de la Vila Joiosa (Marina Val.) (XXXV, 125.15).

45 *La Llobella*, partida del terme de Benissa (Marina Val. (XXXIV, 85.25). Potser és una forma derivada del mossàrab *Lopaira* arabitzat *Lobäila*, amb la neutralització morisca *r = l*. Paral·lel als següents derivats en *-era*:

LLOBERA de Solsonès, municipi del Solsonès limítrof amb la Segarra.

55 PRON. MOD. *ŋubérə*, oït a Cardona per Casacuberta (c. 1920).

DOC.ANT. 1002: *Lobera*, 1043; 1060. en docu-